

HARPER ST. DŽORDŽ
VOJVOTKINJA SE PONOVO UDAJE

ZABAVNA BIBLIOTEKA

KNJIGA BR. 118

VOJVOTKINJA SE PONOVO UDAJE

NASLEDNICE ZLATNOG DOBA, ČETVRTA KNJIGA

Naslov originala

HARPER ST. GEORGE

THE DUCHESS TAKES A HUSBAND

THE GILDED AGE HEIRESES, BOOK FOUR

Copyright © 2023 by Harper Nieh

All rights reserved.

Za srpsko izdanje © Mladinska knjiga Beograd, 2023.

Izdaje MLADINSKA KNJIGA Beograd, 2023.

Za izdavača RADOŠ JOVANOVIĆ

Urednik MAJA KESER

Prevod OLIVERA NIĆIFOROVIĆ BABAC

Lektura MARINA BAGI

Dizajn korice i grafička priprema MAJA KESER

Štampa MARGO-ART, BEOGRAD

Tiraž 1.500

ISBN-978-86-7928-460-0

www.mladinska.rs

Sva prava su zaštićena. Nijedan deo ove knjige ne sme se reprodukovati ili prenositi u bilo kojem obliku, ni na koji način, elektronski ili mehanički, uključujući fotokopiranje, snimanje ili pohranjivanje u bazu podataka, bez odobrenja izdavača.

VOJVOTKINJA SE PONOVO UDAJE

HARPER ST. DŽORDŽ

Mladinska knjiga
BEOGRAD

*Za sve čitaoce
koji su tražili da Kamila
živi srećno i zadovoljno d
o kraja života.*

Ovo je knjiga za vas.

AUTORKINA BELEŠKA

*H*vala vam od srca što čitate o naslednicama Zlatnog doba. Nadam se da ćete isto kao i ja uživati u raskoši i bogatstvu tog vremena. Jedna od mojih omiljenih tema Zlatnog doba su dolarske princeze. To su bile stvarne žene iz novobogataških porodica, često prisiljene na udaju za evropske plemiće samo da bi se unapredio porodični status u društvu. Između 1870. i 1920. godine sklopljeno je preko 350 ovakvih brakova. Oni su poslužili kao inspiracija za ovu seriju knjiga.

Ponekad su brakovi bili sporazumni, kao što je to slučaj sa Dženi Džerom, koja je pristala da se uda za lorda Rendolfa Čerčila samo tri dana nakon što ga je upoznala. (Njihovo prvo, prevremeno rođeno dete bio je Vinston Čerčil.) Neki veruju da je ovaj brak pokrenuo lavinu naslednica koje su dolazile u evropsko visoko društvo. Tu je i čuveni slučaj Konsuelo Vanderbilt, koju su roditelji naterali da zaboravi voljenog čoveka i da se uda za devetog vojvodu od Marlboroa. Priče iz tog vremena navode da je plakala dok je išla ka oltaru. Ovaj slučaj je posebno inspirisao Kamilin lik.

Kamilina sudbina je poslužila kao svojevrsno upozorenje mojim naslednicama iz porodice Krenšo u čitavoj seriji. U prologu prve knjige one su videle kako je Kamila prisiljena na udaju, pa su odlučile da pobjegnu od braka koji bi im njihovi roditelji ugovorili. Knjiga o Kamili nije bila u planu kada sam počela da pišem ovu seriju, ali mi je izuzetno drago što su čitaoci želeli i tražili priču posvećenu samo njoj. Ona zaslužuje da zauvek živi srećno i zadovoljno.

Kamila je neosporno bila žrtva porodičnog nasilja. Upozoravam vas na to da se u ovoj knjizi pominju pojedinosti o nasilju koje je pretrpela u prethodnom braku, u slučaju da je to suviše osetljiva tema za vas. Nasilje nije eksplicitno, ali se govori o njemu.

Nacionalna SOS linija definiše porodično nasilje (poznato i kao nasilje nad intimnim partnerom, tokom zabavljanja ili u vezi) kao obrazac ponašanja koji jedna osoba primenjuje da bi zadržala moć i kontrolu nad svojim intimnim partnerom. Niko ne zaslužuje da mu se ovo desi. Svako je potencijalna žrtva. Ukoliko smatrate da se ovo vama događa, nazovite broj za pomoć žrtvama nasilja u svojoj zemlji, gde ćete moći da podelite anonimne i poverljive informacije. Na internet stranicama takođe se mogu naći informacije o znacima nasilja.

Viktorija Vudhal se otvoreno zalagala za ženska prava. Pre svega, bila je zagovornica slobodne ljubavi. U tom istorijskom periodu, ovaj pokret značio je da treba ljudi slobodno da sklapaju brakove po sopstvenoj želji, bez ometanja društva ili države. Viktorija Vudhal je putovala širom Sjedinjenih Američkih Država i držala predavanja o svojim idejama, a takođe je objavljivala radikalne novine koje su pisale o ženskim pravima. U ovoj knjizi je naveden deo govora koji je Vudhalova održala 1874. godine: „Na iskušenjima kao na lomači; tačno i netačno sa društvenog aspekta”. Godine 1878, Vudhalova je iz Njujorka otišla u Englesku, gde je sa porodicom živela do smrti. Mislila sam da bi ona sasvim izvesno prisustvovala sastanku Londonskog društva sifražetkinja (koje je plod moje mašte).

Dala sam sebi slobodu kada je reč o poreklu kabarea. Prvi kabare vezuje se za Rodolfa Salisa, koji je u pariskoj

četrty Monmartr otvorio noćni klub *Cma mačka (Le Chat Noir)* 1881. godine. U kabareu je postojala bina na kojoj je čitana poezija, pevalo se i plesalo, izvođene su komične tačke i igre senki. Često se zabava pretvarala u komentarisanje političkih i društvenih prilika. Celokupni program vodio je „ceremonijal-majstor”, koji je zabavljao publiku. Od 1889. godine, kada je otvoren *Mulen ruž*, plesna sala koja je popularizovala kabaretski stil, ova vrsta zabave dobila je i element zavodjenja i katkad bivala skaredna.

Prva poglavlje

BLUMBSBERI, LONDON
ZIMA, 1878. GODINE

*S*meši se, ali ne preterano. Osmesi u javnosti treba da budu tajanstveni, a ne izraz sreće. Stalno drži ramena uspravno, ali moraš uvek ostati smerna. Dušo, spusti podbradak samo malo. Ne bi valjalo da izgledaš suviše samouvereno. Mudra žena zna da je njena uloga da pruža podršku i ohrabrenje. Kada je udvarač gleda, ona treba u njemu da vidi svog budućeg supruga, nekoga kome će pomagati kroz život, umesto da mu nameće sopstvenu volju. Niko ne voli ženu koja zna šta hoće.

Kamila, udovica vojvode od Hereforda, zažmurila je u pokušaju da zaustavi ove reči. Ma koliko se trudila da ih zanemari, majčini saveti kao da su joj oduvek lebdeli negde u mislima kada su joj najmanje bili potrebni. Kao jedinica Semjuela i Marte Bridvel, od rođenja je bila odgajana prema najstrožim pravilima. Njena majka je bila neumoljiva u pogledu njenog doterivanja, držanja, pa čak i kruga prijatelja. Njeno obrazovanje bilo je usmereno na složene zahteve koje je nametalo vođenje velikog domaćinstva i snalaženje

u nestalnim vodama visokog društva. Njenim roditeljima je najvažnije bilo da je dobro udaju, a Kamila je zapamtila sve njihove govore, jer ih je čula bezbroj puta.

Nažalost, ono što su njeni roditelji smatrali dobrom udajom znatno se razlikovalo od Kamilinih ubeđenja. Ona je izuzetno cenila ljubaznost i naklonost, dok je njenim roditeljima bio važan društveni položaj. I ništa drugo. To je bio njihov jedini zahtev.

Otvorila je oči i osmehnula se svom liku u ogledalu dok su joj se mišići na licu ukočili od ovog prisećanja, pa je napučila usne i namestila veštački izraz sreće. Mrzela je ovaj uvežbani osmeh. Zbog njega se osećala dalekom i nedodirljivom. Iako joj je bio od koristi u londonskim plesnim dvoranama, to joj sada nije bilo potrebno. Došla je u klub Montagju, a ne u uglednu kuću u Mejferu. Klub je služio za zabavu, a ne za napredovanje na društvenoj lestvici. Najverovatnije bi iskrenost bila mnogo poželjnija, ukoliko je htela da ostvari svoju večerašnju nameru, mada ipak nije bila sigurna. Nikada pre nije pokušala da zavede nekog muškarca. U utrobi je osećala treperenje i blagu strepnju kada joj se pred očima stvorila slika Džejkoba Torna.

Osmeh joj nestade sa lica dok se upinjala da se bolje vidi u ogledalu. Vrhovima prstiju je prešla preko bora urezanih u bledu kožu sa obe strane njenih usta, kao da želi da ih izbriše. Imala je dvadeset i tri godine i nije bila stara, ali su joj poslednje godine na licu ostavile izvesnu zrelost. Majka ju je upozorila na to prethodni put kada je Kamila boravila u Njujorku.

Zar ne koristiš noćnu kremu koju sam ti poslala?

Kamila je slagala i potvrdno odgovorila, ali kada se vratila kući u London, zatekla je još jednu pošiljku skupe francuske kozmetike. To ju je tada iznerviralo. Još je zvanično oplakivala muža, zbog čije smrti joj zapravo nije bilo žao, a njena majka je već isticala značaj ponovne udaje. Kamila nije htela da se preuda. *Nikada*. Ali sada je ipak zažalila što nije na vreme počela da koristi noćnu kremu. Muškarci vole žene koje izgledaju mladoliko i sveže. Krema bi joj možda pomogla kad je reč o izgledu, ali ništa nije pomagalo njenim očima.

Oči su joj bile tužne, a nije zaista znala zašto. Hereford je umro i više nije mogao da kontroliše njen život. Nije joj nedostajao ni on ni njegova nadmenost. Bila je bogata udovica sa svom slobodom koja ide uz taj status. Iako je najveći deo novca koji je njen otac prepisao Herefordu kada su se njih dvoje venčali pripao njegovom nasledniku, ona je ipak dobila malu apanažu i veliku kuću u Londonu. Zatim joj je, sasvim neočekivano, otac kupio imanje nedaleko od Londona. Pretpostavljala je da ga je grizla savest, ali nikada ga nije pitala ništa u vezi sa time. S obzirom na sve ovo, trebalo bi da je veoma srećna, ali su je rođene oči u ogledalu optuživale zbog laži.

Ponovo se osmehnula, ovoga puta iskrenije i radosnije, otkrivajući nisku lepih belih zuba, ali u smeđim očima nije bilo radosti. Uzdahnula je i povukla se unazad, razmišljajući o svim onim nasmejanim ženama koje je vidala u Tornovoj pratnji po klubu. To joj je potvrdilo pretpostavku da će mu se više svideti ukoliko se bude prirodnije osmehivala. Baš kada je htela da ponovo pokuša, vrata ženske garderobe naglo se otvoriše i utrča jedna lepa žena. Iznenađeno je zastala kada je ugledala Kamilu. Činilo se da je istih godina kao Kamila; imala je tamne oči i kosu, i divan ten.

„Vidi, vidi, molim te, ipak ste živi.” Pridošlica se nasmešila i sela pored Kamile na dugačak otklon ispred ogledala i toaletnog stočića. „Lilijana Grin”. Predstavila se.

„Kamila...”, zausti ona, ali je druga žena prekidala. „Vojvotkinja od Hereforda, da, znam.” Osmeh Lilijane Grin ogledao se i u njenim sjajnim očima kada se okrenula prema ogledalu i nagla da namesti ukosnicu pored slepoočnice, u kosi crnoj kao ugalj. Nosila je smeđu haljinu skromnog kroja.

„Sada sam udovica”, pojasni Kamila.

„Naravno, udovica.” Ućutala je, a njen saosećajan pogled susreo se u ogledalu sa Kamilinim. „Primate saučešće, Vaša milosti.”

Kamila klimnu glavom. „Molim te da me zoveš Kamila. Više bih volela da moja titula nije bitna bar na jednom mestu.” U stvari, mrzela je svoju titulu. Donela joj je samo bol i ogorčenost.

„Onda i ti mene moraš zvati Lilijana. Kada mi je Džejkob rekao da se još jedna žena učlanila u klub, bila sam jako srećna, naravno, ali ipak te nikada nisam videla ovde. Pitala sam se da li je to izmislio samo da bi me smirio. Ja ga uvek teram da učlani još žena i da prestane da o ovom mestu govori kao o klubu isključivo za gospodu.” Brbljala je s lakoćom, baš kao što je nameštala ukosnice u kosi.

„To znači da dobro poznaješ gospodina Torna?” Nije bilo razumnog objašnjenja zašto joj je tako teško pala činjenica što ga Lilijana zove imenom, a ne prezimenom. Lilijana očigledno nije bila svesna toga kada je izvukla malu kozmetičku kutiju iz torbice, koja joj je visila oko ruke. Stavila je malo skerletnocrvenog ruža na jagodice obraza i na usne.

„Hoćeš i ti?”, upitala je umesto da odgovori na pitanje, nudeći kutijicu Kamili.

„O, da, hvala.” Možda bi joj malo boje osvežilo lice.

Uzela je malo ruža na vrh prsta i razmazala ga po donjoj usni. Delovao je upadljivije u odnosu na njenu bledu kožu i plavu kosu, ali joj se dopadalo kako izgleda. Obično je nosila neutralne nijanse kako bi jedva primetno naglasila svoju svetlu put, ali ova crvena boja je bila izvanredna i odmah je privlačila pogled ka njenim usnama. Mala pobuna protiv društvenih ograničenja u njenom životu. Nije odolela, morala je da se upita kako bi se to dopalo Tornu. Ponovo oseti kako kroz nju struji iščekivanje, pa je drugom rukom nesvesno pritisnula stomak.

„Odlično ti stoji ta boja. I da ti odgovorim na pitanje, da, Džejkob i ja se dobro poznajemo. Ja sam već dugo učlanjena ovde.” Lilijana joj namignu, ustade i namesti haljinu.

To zaista nije njena stvar, ali je odmah pomislila da je moguće da su Lilijana i Torn u ljubavnoj vezi. On je imao ljubavnice. Kamila je znala za to. Bila je učlanjena u klub nekoliko meseci i za to vreme je videla mnogo žena koje su dolazile kroz zasebni ulaz za dame i pozdravljale ga veoma prijazno. Nekada bi se rukovao sa njima, a nekada bi ih uhvatio oko struka i nestao sa njima u odaje koje su Kamili bile nepoznate, i te noći ga više ne bi videla. Nije mogla sa sigurnošću

tvrditi da je spavao sa svim tim ženama, ali se mogla kladiti da je mnoge od njih ipak na kraju odveo u krevet.

„Koliko ima žena u klubu?” Kamila nije htela da postavi ovo pitanje kada se učlanila i platila prilično visoku članarinu. Došla je u klub samo zato što bi Hereford bio zgrožen, a ne zato što je pokušavala da dokaže nešto posebno u vezi sa ravnopravnošću polova.

„Desetak, ali to nije dovoljno. Moram da idem, ali bih volela da ponovo ćaskamo. Dolaziš li opet ove sedmice?”

Kamila zausti da joj odgovori, ali shvati da ne zna šta da kaže. Ako Torn odbije njen predlog, nije mogla ni zamisliti ponovni dolazak ovamo, ali nije htela da propusti priliku za sklapanje novog prijateljstva. Nije imala mnogo prijateljica. Od dolaska u London, pre više od tri godine, ponašala se kao prava Amerikanka samo zato što joj se činilo da nikada ne ispunjava očekivanja nametnuta statusom vojvotkinje od Hereforda. Svi su je pozivali na događaje samo da bi joj se podsmevali iza leđa. Sestre iz porodice Krenšo, Avgusta i Vajolet, takođe Amerikanke, bile su joj prijateljice, ali su obe već bile srećno udate i zasnivale su svoje porodice.

„Možda bismo mogle da se vidimo na čaju ovih dana?”, predloži ona.

Lilijanin osmeh bio je iskren kada joj je rekla: „Bilo bi mi izuzetno drago”.

Pozdravile su se i Kamila je ostala sama. Nije se više trudila da uvežbava osmeh zato što bi joj to vrlo lako moglo preći u lošu taktiku odugovlačenja. Ako mu se dopadne, on će pristati na predlog, a u protivnom će je odbiti. Duboko udahnuvši i zatim polako izdahnuvši vazduh, ona ustade i pažljivo popravi haljinu. Nosila je smaragdnozelenu haljinu sa nešto dubljim dekolteom i krojem koji je isticao njene oble kukove. Nju je odabrala upravo zato što je mislila da savršeno naglašava njenu figuru.

Otvorivši vrata od drveta mahagonija, zaputila se širokim hodnikom do sobe za kartanje. Bilo je tek deset sati uveče, što je značilo da je Torn najverovatnije tamo i da razgovara sa gostima ili deli karte. Bio je suvlasnik kluba Montagju sa polubratom Kristijanom Halstonom, erlom od Lija, i njihovim